

آزاده صمدی: تئاتر و سینما که پارک نیست!

گفت و گوی اخیر آزاده صمدی بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون را بخوانید.

به گزارش سایت خبری پرسون، آزاده صمدی جزو بازیگرانی است که در تئاتر، سینما و تلویزیون حضوری پررنگ دارد. او با تاکید بر نقش مهم تئاتر، سینما و موسیقی در فرهنگ‌سازی، می‌گوید که تئاتر و سینما، پارک نیست که فقط جنبه سرگرمی داشته باشد و با تعطیلی‌اش، فقط تفریحات مردم محدود شده باشد.

او همچنین می‌گوید که برخلاف تصور بسیاری از مردم، بازیگران با مشکلات فراوانی دست و پنجه نرم می‌کنند و زندگی‌هایی رویایی ندارند اما بازیگری مانند او ترجیح می‌دهد به جای غُر زدن، کار کند چون غُر زدن، کاری از پیش نمی‌برد.

صمدی این روزها با بازی در نمایش «آلنده نازنین» به کارگردانی محمد برهمنی در تالار چهارسو مجموعه تئاتر شهر روی صحنه است.

او همزمان با بازی در این نمایش از جایگاه مهم تئاتر در زندگی حرفه‌ای‌اش و از وضعیت این هنر در شرایطی که کرونا تاحدودی فروکش کرده، سخن می‌گوید.

کارنامه هنری صمدی نشان می‌دهد که تئاتر همیشه برایش اهمیت دارد. او می‌گوید دوری از صحنه، دلتنگش می‌کند و به همین دلیل سعی می‌کند میان کارهایش فاصله زیادی نیفتد.

او که تجربه همکاری با کارگردانان مختلفی را دارد، درباره اولین همکاری خود با محمد برهمنی در نمایش «آلنده نازنین» توضیح می‌دهد: «اصولا دلم می‌خواهد در فضای تئاتر حضور داشته باشم و دوست ندارم زمان طولانی از صحنه دور بمانم. کار کردن با کسانی که کارهایشان را دیده‌ام و آثارشان را دوست داشته‌ام، برایم جذاب است. کارهای قبلی آقای برهمنی را دوست داشتم و نمایشنامه «آلنده نازنین» هم به نظرم جذاب آمد و پیشنهاد بازی در این نمایش را پذیرفتم.»

صمدی برخلاف بعضی از بازیگران که فعالیت‌شان در آثار تصویری اجازه نمی‌دهد در تئاتر حضور پررنگی داشته باشد، نشان داده که تئاتر برایش بسیار جدی است و درباره جایگاه مهم این مدیوم هنری در فعالیت هنری‌اش می‌گوید: «برای تئاتر بسیار دلتنگ می‌شوم و با کار کردن در آن احساس بسیار خوبی دارم. خیلی به ندای دلم گوش می‌دهم و دلم نمی‌آید از فضای تئاتر خیلی دور بمانم. بودن در این حوزه دغدغه من است و از حضور در آن لذت می‌برم. اگر کار و نقش جذابی پیشنهاد بشود، گاهی ممکن است تئاتر را به تصویر ترجیح بدهم. البته در هر حال نقش خوب در هر مدیومی برایم وسوسه‌انگیز است و معمولا نقش‌ها را در قیاس می‌گذارم نه مدیوم‌ها را.»

او درباره حاشیه‌هایی مانند هزینه‌های بالای تولید یا سختگیری‌های زیاد در پذیرش آثار که گاه کار را برای هنرمندان تئاتر دشوار می‌کند و سبب می‌شود آنان برغم اشتیاقی که برای حضور در تئاتر دارند، چندان لذتی از آن نبرند، می‌گوید: کار کردن در هر مدیومی سخت است. ما داریم سخت زندگی، سخت هم کار می‌کنیم. البته در تئاتر سخت‌تر است چون زحمتی که برای آن کشیده می‌شود، از نظر اقتصادی هم آورده چندانی ندارد و همین، از نظر معیشتی و روانی، مساله را سخت‌تر می‌کند.»

صمدی از دشواری‌های حرفه‌های هنری می‌گوید و ادامه می‌دهد: خیلی زندگی‌های آسانی نداریم. برخلاف آنچه خیلی از مردم می‌اندیشند که بازیگران در رفاه و آرامش زندگی می‌کنند، واقعا چنین نیست و با مسائل زیادی دست و پنجه نرم می‌کنیم. در نتیجه سختی، جزو لاینفک زندگی ما شده و شاید پوست‌مان کلفت‌تر شده باشد. چون چاره‌ای هم نداریم. غُر زدن که کاری از پیش نمی‌برد. باید خود را با این شرایط وفق بدهیم. «

او در پاسخ به این سخن که گویا اهل غُر زدن نیست، توضیح می‌دهد: «اگر غُر زدن مشکلی را حل کند، خیلی هم دوست دارم از صبح تا شب بنشینم و غُر بزنم و هیچ کاری هم نکنم. ولی مگر چیزی حل می‌شود؟! بنابراین غُر زدن، راه حل نیست.»

نمایش «آلنده نازنین» مانند نمایش قبلی محمد برهمنی «زندگی در تئاتر» درباره فعالان این هنر است.

صمدی درباره جذابیت‌های بازی در نمایشی که درباره یک گروه تئاتری است، می‌گوید: اینکه در این نمایش درباره مقوله تولید تئاتر صحبت می‌کنیم، جذابیت خود را دارد. چون یک اشراف و آگاهی به آن داریم که شاید عموم تماشاگران از آن آگاه نباشند. بنابراین چنین نمایش‌هایی هم برای مخاطب و هم برای امثال من که ساخت و تولید و اجرا، بخش مهمی از زندگی و رومزه ماست، می‌تواند جالب باشد.

این بازیگر در پاسخ به این پرسش که شاید با دیدن این نمایش، بخشی از تصورات نادرستی که مخاطبان از زندگی هنرمندان دارند، برطرف شود و آنان در جریان سختی‌ها و بی‌رحمی‌های کار هنری قرار بگیرند، می‌گوید: «هر کسی از ظن خود شد یار ما. شاید فضای پشت صحنه تئاتر یا سینما برای

مخاطب جذاب باشد ولی مهم این است که هر کسی از زاویه دید خود به ماجرا نگاه می‌کند. صرفاً نمی‌توانم بگویم این کار را پذیرفتم چون درباره یک گروه نمایشی بود. هرچند اینها جزو جذابیت‌های کار هست ولی اینکه مخاطب چه چیزی را بخواهد ببیند، به انتخاب خودش برمی‌گردد.»

در دوران کرونا، بخشی از جامعه تئاتری برای آینده این هنر که همیشه وابسته به اجتماع انسان‌هاست، نگران بودند. آنان تصور می‌کردند که شاید تئاتر به ته خط برسد. با این همه حالا که کرونا تاحدودی فروکش کرده، «آلنده نازنین» جزو نمایش‌هایی است که با استقبال تماشاگران رو به رو شده است.

صمدی درباره دل‌نگرانی‌هایی که در آن مقطع برای تئاتر وجود داشت، توضیح می‌دهد: همان زمان هم برایم تصور دردناکی بود که فکر کنیم دیگر تئاتری وجود نداشته باشد و اصلاً نمی‌توانستم باور کنم که دیگر کلونی انسان‌ها وجود نخواهد داشت. تجربه نشان داد به هر بهانه‌ای تجمع آدم‌ها وجود دارد. وقتی این تجمعات می‌تواند رخ بدهد، پس تئاتر هم در هر شکلش می‌تواند به حیات خود ادامه بدهد. در همان دوره اوج کرونا هم برای من باورپذیر نبود که فکر کنم تئاتری نباشد. مگر اینکه به این فکر می‌کردم جهان جور دیگری شده و قرار است انسان‌ها در انزوای کامل و محیط ایزوله زندگی کنند که البته نمی‌توانستم جهان را به این شکل تصور کنم. وقتی تجمعاتی بود و هست، پس چرا تئاتر حذف شود. شاید یک تعطیلی موقت وجود داشته باشد ولی بعد از آن، قاعدتاً باید به زندگی عادی برگردیم چون هنوز آدم‌ها از نظر روانی آمادگی این ایزوله شدن را ندارند.

او که با تعطیلی فعالیت‌های فرهنگی در بخشی از دوران کرونا و در شرایطی که دیگر فعالیت‌ها جریان داشت، مخالف بوده است، ادامه می‌دهد: الان کرونا را به آن شدت قبل نداریم. مردم زندگی عادی خود را از سر گرفته‌اند و فرهنگ هم بخشی از این زندگی است. وقتی می‌توانیم تجمعات دیگری داشته باشیم، چرا اول از همه زورمان به بخش فرهنگی می‌رسد. وقتی زندگی جریان عادی خود را دارد، چرا اول از همه تئاتر و سینما و کنسرت‌های موسیقی را تعطیل کنیم؟ به هر حال این بیماری هست و باید مراقبت بیشتری کرد. زمانی تئاتر و کنسرت و سینما تعطیل باید می‌شد که جامعه در قرنطینه بود.»

صمدی خاطرنشان می‌کند: «هر اتفاقی که در جامعه ما می‌افتد، اولین جایی که تحت فشار قرار می‌گیرد، مقوله فرهنگ است که از بقیه بخش‌ها آسیب‌پذیرتر است و ظاهراً کمتر به آن علاقه دارند. مساله این است که به بخش فرهنگ‌سازی اهمیتی داده نمی‌شود و تئاتر و سینما و موسیقی را سرگرمی می‌پندارند و تصور می‌کنند مردم نیاز زیادی به سرگرمی ندارند. بنابراین اولین چیزی که تعطیل می‌کنیم، سرگرمی‌هاست در حالیکه تئاتر و سینما، پارک ارم نیست که فقط جنبه تفریحی داشته باشد که به عنوان یک سرگرمی تعطیلش کنند بلکه اینها مدیوم‌هایی برای فرهنگ‌سازی هستند که سرگرمی، فقط بخشی از آن است.»

نمایش «آلنده نازنین» نوشته محمد صادق گلچین عارفی و کار محمد برهمنی هر شب راس ساعت ۱۹ و سی دقیقه در تالار چهارسو مجموعه تئاتر شهر روی صحنه است.

اسماعیل گرجی، علیرضا ثانی‌فر، علی محمودی، سهیل سهیلی سرشت، دنیا نصر، سیامک اخوان دیگر بازیگران این نمایش هستند.

منبع: ایسنا